

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«27» червня 2025 року

Старший слідчий слідчого управління Головного управління СБ України в місті Києві та Київській області майор юстиції Степанов Юрій Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22024101110000330 від 16.04.2024, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Захарову Петру Артемовичу, 30 січня 1992 року народження, уродженцю республіки Саха м. Якутська Російської Федерації, який зареєстрований за адресою: Хабаровський край, Хабаровський район, кв-л Князе-Волконський, буд. 44, кв. 3, старшому розвіднику 2 відділення 2 взводу 2 розвідувальної роти розвідувального батальйону 64 окремої гвардійської мотострілецької бригади з'єднання Сухопутних військ Збройних сил Російської Федерації (військова частина 51460) пункт постійної дислокації с. Князе-Волконське, у складі 35-ї загальновійськової армії, сержанту, -

про підозру в вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням, а також у порушенні інших законів та звичаїв війни, що передбачені

міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

ЗМІСТ ПІДОЗРИ:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних сил та інших збройних формувань РФ (далі - ЗС РФ) а також підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до **ст. 2 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни** від 12 серпня 1949 року (далі – **Конвенція**), ця конвенція, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до **ч. ч. 1, 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I)**, від 8 червня 1977 року (далі – **ДП I**), фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності. Будь-яка навмисна дія чи навмисна бездіяльність, що серйозно загрожує фізичному чи психічному стану або недоторканності будь-якої особи, яка перебуває під владою супротивної сторони, до котрої вона не належить, є серйозним порушенням цього Протоколу.

Так, відповідно до **ч. 2 ст. 43 ДП I** особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Відповідно до **ч. ч. 2, 3 ст. 44 ДП І** всі комбатанти зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, порушення цих норм не позбавляє комбатанта його права вважатися комбатантом. Також для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції.

Згідно з **ст. 48 ДП І** для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Згідно з **ст. 50 ДП І** у разі сумніву щодо того, чи є яка-небудь особа цивільною особою, вона вважається цивільною особою.

Відповідно до **ч. 1 ст. 51 ДП І** цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Крім того, згідно з **ч. 2 ст. 51 ДП І** цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Разом з цим, відповідно до **ч. 2 ст. 75 ДП І** та до **ст. 3, 32 Конвенції** заборонені в будь-який час і в будь-якому місці насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, що перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, зокрема вбивство та будь-яке інше брутальне поводження з військових властей.

Також відповідно до **п. а ст. 3 ст. 85 ДП І** перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Частиною 1 ст. 27 Конвенції передбачено, що особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування.

Разом з цим, **ст. 31 Конвенції** передбачено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

При цьому, в **ст. 32 Конвенції** зазначено, що її сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно **ст. 147 Конвенції** серйозні порушення становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або

нелюдяне поводження, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Також відповідно до ст 8 (2) (а) (ii) (iii) (vii), (б) (і) (xxi) Римського статуту Міжнародного кримінального суду грубі порушення Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, а саме, будь-яке з таких діянь проти осіб або майна, що охороняються згідно з положеннями відповідної Женевської конвенції, зокрема: катування або нелюдське поводження; умисне заподіяння сильних страждань або тяжких тілесних ушкоджень чи шкоди здоров'ю; умисне спрямування нападів на цивільне населення як таке або на окремих цивільних осіб, що не беруть безпосередньої участі у воєнних діях; незаконне позбавлення волі; заподіяння особам, які перебувають під владою ворожої сторони, фізичного каліцтва, які призводять до смерті або серйозно загрожують здоров'ю такої особи, образливе і принизливе поводження, є воєнними злочинами.

Військовослужбовець зс рф Захаров Петро Артемович обіймав посаду старшого розвідника 2 відділення 2 взводу 2 розвідувальної роти розвідувального батальйону 64 окремої гвардійської мотострілецької бригади з'єднання Сухопутних військ ЗС РФ (військова частина 51460) пункт постійної дислокації с. Князе-Волконське, перебуває у складі 35-ї загальновійськової армії РФ, будучи озброєним, в форменому одязі, включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ РФ, тобто комбатантом, у розумінні статті 44 ДП І, з невстановлених мотивів, усвідомлюючи, що агресія проти України та її жителів організована і здійснюється представниками влади РФ та ЗС РФ, які діють в порушення вищевказаних нормативних правових актів, виконуючи злочинні накази, приймав безпосередню участь у актах збройної агресії на території України, зокрема села Андріївки Бучанського району Київської області та брав безпосередню участь у вторгненні на територію України.

Приблизно з 26.02.2022 по 01.04.2022 внаслідок збройної агресії РФ територія села Андріївка, Бучанського району Київської області фактично перейшла під владу армії РФ, тобто була окупована.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України,
у вчиненні якого підозрюється Захаров Петро Артемович:**

Так, 27 березня 2022 року, приблизно о 15.00 год., більш точний час органом досудового розслідування невстановлено, сержант Захаров Петро Артемович, разом з командиром 64 окремої мотострілецької бригади (в/ч 51460) Омурбековим Азатбеком Асанбековичем та іншими трьома

невстановленими органом досудовим розслідуванням військовослужбовцями ЗС РФ, перебуваючи в автомобілі марки Volkswagen Passat_CL чорного кольору, д.н.з. ВК 0326 АР, по вулиці Слобода в с. Андріївка Бучанського району Київської області, побачив цивільних осіб Мукшименка Сергія Миколайовича та Крючківську Світлану Олександрівну, які йшли по цій вулиці в напрямку до селища Бородянка Київської області.

При цьому, Мукшименко Сергій Миколайович та Крючківська Світлана Олександрівна були одягнуті в цивільний одяг, не озброєні, не вчиняли агресивних дій по відношенню до військовослужбовців ЗС РФ та жодної небезпеки для них не становили.

Незважаючи на це, командир Омурбеков Азатбек Асанбекович розпорядився, щоб сержант Захаров Петро Артемович здійснив затримання вказаних осіб та застосував до них фізичну силу.

Після чого, Захаров Петро Артемович, переконавшись, що Мукшименко Сергій Миколайович та Крючківська Світлана Олександрівна є цивільними особами та не беруть участі у збройному конфлікті, а також, що у них відсутня зброя, знаряддя чи засоби, що могли б виправдати жорстоке поводження з ними, на виконання незаконного розпорядження командира Омурбекова Азатбека Асанбековича, в порушення вимог ст. ст. 3, 32 147 Конвенції, ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75, 85 ДП І, реалізуючи свій протиправний умисел, спрямований на жорстоке поводження з цивільним населенням, наніс удар кулаком руки в ділянку грудної клітки Мукшименку Сергію Миколайовичу та декілька ударів прикладом автомату в ділянку живота Крючківській Світлані Олександрівні, в результаті чого Мукшименко Сергій Миколайович впав на землю, після чого Захаров Петро Артемович зав'язав обом потерпілим руки шнурком.

Далі, Захаров Петро Артемович разом з Омурбековим Азатбеком Асанбековичем та іншими трьома невідомими органом досудовим розслідуванням військовослужбовцями ЗС РФ, за попередньою змовою між собою, продовжуючи злочинний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі вказаних цивільних осіб, повели Мукшименка Сергія Миколайовича та Крючківську Світлану Олександрівну до приміщення гаражу, який знаходився на території приватного домоволодіння за адресою вул. Слобода, 17 у с. Андріївка Бучанського району Київської області, в якому потерпілих незаконно, проти їх волі, утримували.

У той же день, приблизно о 20.00 год, більш точного часу органом досудового розслідування невідомо, командир Омурбеков Азатбек Асанбекович відчинив двері цього гаражного приміщення та розпорядився, щоб потерпілий Мукшименко Сергій Миколайович вийшов на вулицю.

Після чого, командир Омурбеков Азатбек Асанбекович, у продовження виконання свого злочинного умислу та отримання інформації щодо причетності цивільної особи Мукшименка Сергія Миколайовича до націоналістичних чи військових формувань Збройних Сил України, а також про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України, залякуючи і погрожуючи застосуванням зброї, всупереч вимог ст. ст. 3, 27, 31, 32 Конвенції, ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75

ДП І здійснив два постріли з пістолету біля правої ноги потерпілого та розпочав незаконний допит останнього.

Далі, командир Омурбеков Азатбек Асанбекович розпорядився, щоб військовослужбовець ЗС РФ сержант Захаров Петро Артемович продовжив проводити незаконний допит Мукшименка Сергія Миколайовича, а також наніс йому тілесні ушкодження.

Після чого, сержант Захаров Петро Артемович, на виконання злочинного розпорядження командира Омурбекова Азатбека Асанбековича, діючи за попередньою змовою між собою, у присутності останнього, перебуваючи на території приватного домоволодіння за адресою вул. Слободи, 17 у с. Андріївка Бучанського району Київської області, погрожуючи застосуванням зброї автомату системи «Калашникова» та застосовуючи психологічний тиск до Мукшименка Сергія Миколайовича, який не належав до особового складу Збройних Сил України, ополчення, територіальної оборони, інших добровольчих загонів чи організованих рухів опору, не брав участі у збройному конфлікті, був цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, тим самим погрожуючи життю і здоров'ю останнього, з метою його допиту щодо причетності до націоналістичних чи військових формувань та отримання відомостей щодо дислокації підрозділів Збройних Сил України, наніс останньому удар кулаком в груди, від якого потерпілий впав на землю.

У подальшому, Захаров Петро Артемович, на виконання розпорядження командира Омурбекова Азатбека Асанбековича, продовжуючи свої злочинні дії, в порушення вимог ст. ст. 3, 27, 31, 32, 147 Конвенції та ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75, 85 ДП І, розуміючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, бажаючи їх настання та діючи з цією метою, усвідомлюючи, що Мукшименко Сергій Миколайович є цивільною особою, яка перебуває під захистом, діючи за попередньою змовою з Омурбековим Азатбеком Асанбековичем, взяв автомат системи «Калашникова» та його залізною частиною наніс не менше 5 ударів по спині, декілька ударів в ділянці живота та один удар обухом сокири по голові потерпілого, від чого Мукшименко Сергій Миколайович отримав відкриту рану в ділянці лобної частини голови, яка сильно кровоточила та через що втратив свідомість.

Далі потерпілий отямився від холоду, оскільки був повністю облитий холодною водою, незважаючи на низьку температуру повітря на вулиці.

Вказаними діями Захаров Петро Артемович, за попередньою змовою з Омурбековим Азатбеком Асанбековичем вчинив умисне та протиправне діяння - катування Мукшименка Сергія Миколайовича, що завдало останньому сильного фізичного болю, приниження гідності, а також психологічних і моральних страждань.

Після чого, у цей же день, приблизно о 21.00 год, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, командир Омурбеков Азатбек Асанбекович, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 147 Конвенції та ст. ст. 11, 75 ДП І, погрожуючи зброєю, та діючи проти волі Мукшименка Сергія Миколайовича, розпорядився, щоб останній повз до зазначеного гаражного приміщення, в якому перебувала Крючківська Світлана

Олександрівна, чим принизив людську гідність потерпілого та допустив принижуюче та образливе поводження, що завдало останньому психологічних і моральних страждань.

У подальшому, сержантом Захаровим Петром Артемовичем, командиром Омурбековим Азатбеком Асанбековичем та іншими невідомими органом досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, за попередньою змовою між собою, в порушення вимог ст. ст. 3, 31, 32, 147 Конвенції та ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75 ДП І, в період з 27.03.2022 по 01.04.2022 (до 2.00 год. ночі цього ж дня), здійснено нелюдяне поводження з цивільними особами Мукшименком Сергієм Миколайовичем та Крючківською Світлою Олександрівною, що виразилося в їх нелегальному ув'язненні в непридатному для проживання приміщенні гаражу на території приватного домоволодіння за адресою вул. Слобода, буд. 17 у с. Андріївка Бучанського району Київської області, в якому відсутні опалення, вентиляція, світло, місця для сну та справляння фізіологічних потреб, в позбавленні останніх їжі та можливості отримати медичну допомогу, а також в знущанні над їх людською гідністю, насильством над здоров'ям і психічним станом, що завдало потерпілим психологічних і моральних страждань.

Унаслідок указаних умисних дій Захарова Петра Артемовича, Омурбекова Азатбека Асанбековича та інших невідомих органом досудового розслідування військовослужбовців ЗС РФ цивільній особі Мукшименку Сергію Миколайовичу нанесено тілесні ушкодження у вигляді відкритої глибокої рани в ділянці лобної частини голови, а також численні забої по всьому тілі, що спричинило останньому кровотечу, сильний фізичний біль і психологічні та моральні страждання, а також цивільній особі Крючківській Світлані Олександрівні спричинено психологічні та моральні страждання.

Крім цього, сержантом Захаровим Петром Артемовичем, командиром Омурбековим Азатбеком Асанбековичем та іншими невідомими органом досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, за попередньою змовою між собою, в порушення вимог ст. ст. 3, 31, 32, 147 Конвенції та ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75 ДП І, в період з 28.03.2022 по 01.04.2022 (до 2.00 год. ночі цього ж дня) здійснено нелюдяне поводження з цивільною особою Хоменком Віктором Володимировичем, а також в період з 29.03.2022 по 01.04.2022 (до 2.00 год. ночі цього ж дня) здійснено нелюдяне поводження з цивільними особами Худенком Віктором Васильовичем, Савченком Віктором Анатолійовичем та Козаченком Миколою Андрійовичем, які є цивільними особами в розумінні ст. 50 ДП І, тобто особами, які є громадянами України, на момент події у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебували, жодної зброї не мали, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися, були одягнені в цивільний одяг, перебували під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинні бути об'єктом нападів, що виразилося в їх нелегальному ув'язненні в непридатному для проживання приміщенні гаражу на території приватного домоволодіння за адресою вул. Слобода, буд. 17 у с. Андріївка Бучанського району Київської області, в якому відсутні опалення, вентиляція, світло, місця для сну та справляння фізіологічних потреб, в позбавленні останніх їжі та можливості

отримати медичну допомогу, а також в знущанні над їх людською гідністю, насильством над здоров'ям і психічним станом.

Таким чином, Захаров Петро Артемович підозрюється в тому, що, будучи військовослужбовцем 64 окремої гвардійської мотострілецької бригади - з'єднання Сухопутних військ ЗС РФ (військова частина 51460) пункт постійної дислокації с. Князе-Волконське у складі 35-ї загальновійськової армії РФ, обіймаючи посаду старшого розвідника 2 відділення 2 взводу 2 розвідувальної роти розвідувального батальйону, сержант, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту, 27 березня 2022 року, приблизно о 15.00 год., більш точний час органом досудового розслідування не встановлено, перебуваючи по вулиці Слобода в с. Андріївка Бучанського району Київської області, будучи озброєним автоматичною вогнепальною зброєю, автоматом системи «Калашникова», та одягненим у військову форму ЗС РФ, в порушення вимог ст. ст. 3, 32 147 Конвенції, ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75, 85 ДП І, діючи умисно, за попередньою змовою з іншими не встановленими органом досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ та командиром 64 окремої гвардійської мотострілецької бригади підполковником Омурбековим Азатбеком Асанбековичем, на виконання розпорядження останнього, усвідомлюючи, що Мукшименко Сергій Миколайович та Крючківська Світлана Олександрівна є цивільними особами у розумінні ст. 50 ДП І, тобто особами, які є громадянами України, на момент події у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебували, жодної зброї не мали, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися, були одягнені в цивільний одяг, перебували під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинні бути об'єктом нападів, позбавив їх волі, а також наніс удар кулаком руки в ділянку грудної клітки Мукшименку Сергію Миколайовичу та декілька ударів прикладом автомату в ділянку живота Крючківській Світлані Олександрівні, в результаті чого Мукшименко Сергій Миколайович впав на землю, після чого Захаров Петро Артемович зав'язав обом потерпілим руки шнурком та разом із Омурбековим Азатбеком Асанбековичем та іншими не встановленими органом досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ повів потерпілих до гаражного приміщення на території приватного домоволодіння за адресою вул. Слободи, 17 у с. Андріївка Бучанського району Київської області, де їх нелегально утримували та ув'язнювали.

Після чого, в цей же день, у проміжку часу між 20.00 год. та 21.00 год., більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, Захаров Петро Артемович, на виконання розпорядження командира Омурбекова Азатбека Асанбековича, продовжуючи свої злочинні дії, в порушення вимог ст. ст. 3, 27, 31, 32, 147 Конвенції та ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75, 85 ДП І, розуміючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, бажаючи їх настання та діючи з цією метою, усвідомлюючи, що Мукшименко Сергій Миколайович є цивільною особою, яка перебуває під захистом, діючи за попередньою змовою групою осіб, взяв автомат системи «Калашникова» та його залізною частиною наніс не менше 5 ударів по спині, декілька ударів в ділянці живота та один удар

обухом сокири по голові потерпілого, від чого Мукшименко Сергій Миколайович отримав відкриту рану в ділянці лобної частини голови, яка сильно кровоточила та через що втратив свідомість.

У подальшому, Захаровим Петром Артемовичем, командиром Омурбековим Азатбеком Асанбековичем та іншими невстановленими органом досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, за попередньою змовою між собою, в період з 27.03.2022 по 01.04.2022 в порушення вимог ст. ст. 3, 31, 32, 147 Конвенції та ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75 ДП І, здійснено нелюдяне поводження з цивільними особами Мукшименком Сергієм Миколайовичем та Крючківською Світлою Олександрівною, що виразилося в їх нелегальному ув'язненні в непридатному для проживання приміщенні гаражу на території приватного домоволодіння за адресою вул. Слобода, буд. 17 у с. Андріївка Бучанського району Київської області, в якому відсутні опалення, вентиляція, світло, місця для сну та справляння фізіологічних потреб, в позбавленні останніх їжі та можливості отримати медичну допомогу, а також в знуванні над їх людською гідністю, насильством над здоров'ям і психічним станом, що завдало потерпілим психологічних і моральних страждань.

Унаслідок указаних умисних дій військовослужбовця ЗС РФ Захарова Петра Артемовича за попередньою змовою з командиром Омурбековим Азатбеком Асанбековичем, на виконання розпорядження останнього, цивільній особі Мукшименку Сергію Миколайовичу нанесено тілесні ушкодження у вигляді відкритої глибокої рани в ділянці лобної частини голови, а також численні забої по всьому тілі, що спричинило потерпілому кровотечу, сильний фізичний біль і психологічні та моральні страждання, а також цивільній особі Крючківській Світлані Олександрівні спричинено психологічні та моральні страждання.

Крім цього, сержантом Захаровим Петром Артемовичем, командиром Омурбековим Азатбеком Асанбековичем та іншими невстановленими органом досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, за попередньою змовою між собою, в порушення вимог ст. ст. 3, 31, 32, 147 Конвенції та ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75 ДП І, в період з 28.03.2022 по 01.04.2022 здійснено нелюдяне поводження з цивільною особою Хоменком Віктором Володимировичем, а також в період з 29.03.2022 по 01.04.2022 здійснено нелюдяне поводження з цивільними особами Худенком Віктором Васильовичем, Савченком Віктором Анатолійовичем та Козаченком Миколою Андрійовичем, які є цивільними особами у розумінні ст. 50 ДП І, тобто особами, які є громадянами України, на момент події у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебували, жодної зброї не мали, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися, були одягнені в цивільний одяг, перебували під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинні бути об'єктом нападів, що виразилося в їх нелегальному ув'язненні в непридатному для проживання приміщенні гаражу на території приватного домоволодіння за адресою вул. Слобода, буд. 17 у с. Андріївка Бучанського району Київської області, в якому відсутні опалення, вентиляція, світло, місця для сну та справляння фізіологічних потреб, в

позбавленні останніх їжі та можливості отримати медичну допомогу, а також в знуванні над їх людською гідністю, насильством над здоров'ям і психічним станом.

Отже, військовослужбовець ЗС РФ Захаров Петро Артемович, діючи за попередньою змовою групою осіб з командиром 64 окремої гвардійської мотострілецької бригади підполковником Омурбековим Азатбеком Асанбековичем та іншими нестановленими на цей час представниками російських окупаційних військ, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, умисно, на виконання розпорядження командира Омурбекова Азатбека Асанбековичем, своїми умисними діями, що виразились у здійсненні катування (тортур) цивільної особи Мукшименка Сергія Миколайовича, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, вчинив **жорстоке поводження з цивільним населенням**, чим порушив вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75, 85 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, а також **інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України**, що виразилось у нелегальному ув'язненні Мукшименка Сергія Миколайовича, Крючківської Світлани Олександрівни, Хоменка Віктора Володимировича, Худенка Віктора Васильовича, Савченка Віктора Анатолійовича та Козаченка Миколи Андрійовича, чим порушив вимоги вимог ст. ст. 3, 31, 32, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст. ст. 11, 44, 48, 50, 51, 75 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів.

**Правова кваліфікація кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Захаров Петро Артемович
із зазначенням статті (частини статті) закону України
про кримінальну відповідальність:**

Захаров Петро Артемович обґрунтовано підозрюється у вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням та у порушенні інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Одночасно підозрюваному Захарову Петру Артемовичу роз'яснено, що відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України він, як підозрюваний, має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному

законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також має інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

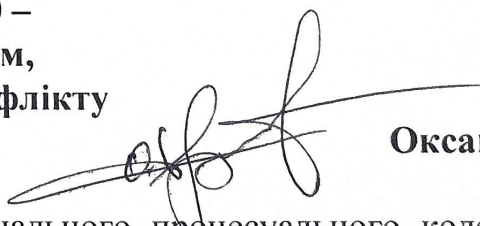
**Старший слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції**

Юрій СТЕПАНОВ

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор у кримінальному
провадженні № 22024101110000330 –
прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Київської обласної прокуратури**

Оксана КАЛЮС

На підставі статті 276 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваному невідкладно повідомлені та детально роз'яснені його права, як підозрюваному, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

« ____ » _____ 2025 року _____

Зміст письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України оголошено та суть пред'явленої підозри мені роз'яснено «___» _____ 2025 року о «___» год. «___» хв.

Про права передбачені ст. 42 КПК України мені повідомлено та роз'яснено їх зміст.

«___» _____ 2025 року _____

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

Старший слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції

Юрій СТЕПАНОВ